

Ne Cemalini Gördüm Ne Toprağında Nefeslendim

— Yazan Adam · 23 Nisan 2011

Nasıl bir duyguydu ki hissettiklerim

Bir ömür dinlediklerim, merak içinde acaba dediklerim

Yalnızlığımda her vakit yâd ettiğim, fırkati için vaktini sabırla beklediğim

Meczip bir nefes olan rahmetlik Cemil babadan dinlediğim ve kendimden geçtiğim

Kelam kifayet etmiyor seni anmak için

Ruhumu kuşatan hicran bilmem ki hangi vakti bekliyordu kim rehin

Aşk kalbe nasip olmazsa, inşirah için gece gündüz demeyip yakarmazsa kimin

Niyetin asliyesi hakikatim için, ruhumdan tebarüz eden idrak farkı fark ettirmek için

Düşünmek yetmiyor, gerekçeler istiyor

Ar ruhun kemali yeti için kimden medet bekliyor, kalbim ne söylüyor

Derya, denizleri ihata ediyor, lahza zamanın esrarından söz ediyor, kim dinliyor

Ne takdir yetiyor, ne de takdir ibret almam için aklımı hakikat için çeliyor, ne bekliyor

Okunan salalar neden içimi titretiyor

Nasıl bir dünyadan bahsediyor, umutlarım sendeleşip sersemleşiyor

Neden bu kadar yabancılık sinemi kemiriyor, öğrenmek için söyle neyi bekliyor

Bu kadar kayıtsızlığa akıl sır kifayet etmiyor, ten ve bedenın fığanı hakkında gelmiyor

Efendim dedim, ne kadar kalbimdeydin

Getirilen salavatlar için ne söyledin, sefilliğime bilmem ki güler miydin

Tevdi ettiğin emanetleri bir ömür görmezden geldim, hikâye misali safça dinledim

Ne kadar hayatıma dâhil ettim, bitmeyen heva ve heveslerimi mütemadiyen önceledim

Nasıl olsa şefaate edecek değil mi dedim

Lakin ümmetin olabilmeyi asla beceremedim, neden bu kadar hoyratlığı seçtim

Geçim derdi dedim, meşgale içinde kaybolup gittim, efrada şefkatini hasredemedim

Kimi zaman ah ettim, demek ki çekilecek çilemiz varmış dedim, sessiz halde nefeslendim

Ne vakit gül görsem tebessümle anarım

Naçar bir ömrün müntesibi olmaktan fevkalade utanarak, acizliğime yanarım

Kuytu bir köşeye çekilir gözyaşlarımı sessizce bırakırım, anlamadan inanmaya şaşarım

Bir bağızlık içinde, tefrika selinde, ümmet bilmem ki nasıl bir hesabın derdinde, anarım

Mustafa CİLASUN